

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416202816
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2017:5416202816.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudkyňou JUDr. Janou Veselou v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného: JUDr. Barbora Korenecová, advokátka so sídlom v Malinove, Slnecná 765/3 (adresa na doručovanie: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Pribinova 25, Bratislava), proti žalovanému: S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., v konaní o zaplatenie 1 672,98 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou na tunajší súd dňa 24.08.2016, žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 672,98 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 672,98 Eur od 15.02.2008 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnila tým, že na základe zmluvy o úvere č. 5760334 zo dňa 28.11.2007 ako veriteľ poskytla žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 1 327,76 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 345,22 eur, spolu vo výške 1672,97 eur za podmienok dohodnutých v zmluve o úvere, a to v dvoch mesačných splátkach po 836,49 eur, počnúc dňom 10.01.2008. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, sa žalobkyňa a žalovaný dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a dve tretiny poplatku predstavujú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou a s tým spojenou. Žalobkyňa zaslala žalovanému viacpočetné upozornenia na omeškania so zaplatením splátok. Na uvedené upozornenia žalovaný nereagoval. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušil dojednania predmetnej zmluvy o úvere a stratil výhodu splátok, dňa 15.02.2008 sa dlh stal splatným. Žalobkyňa podala trestné oznámenie na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Dolný Kubín vo veci podozrenia zo spáchania priečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko mala podozrenie, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere v úmysle úver vôbec nesplácať. Uvedenému podozreniu nasvedčovala aj skutočnosť, že odo dňa uzatvorenia zmluvy o úvere ku dňu podania trestného oznámenia žalovaný nepoukázal v prospech predmetnej zmluvy o úvere žiadnu splátku, a to aj napriek skutočnosti, že mal finančné prostriedky, čo vyplýva z údajov uvedených v žiadosti o úver v časti „Mesačné príjmy a výdavky“. Žalobkyňa má teda za to, že žalovaný už v čase uzatvárania zmluvy o úvere vedel, že nebude úver splácať, čím uviedol žalobkyňu do omylu a spôsobil jej tým škodu. Okresný súd Dolný Kubín trestným rozkazom č.k. 9T/69/2010-51 zo dňa 30.07.2010 uznal žalovaného vinným zo spáchania priečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobkyňu ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne

konanie. Trestný rozkaz Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9T/69/2010-51 zo dňa 30.07.2010 nadobudol právoplatnosť dňa 18.08.2010 a vykonateľnosť dňa 18.08.2010. Žalovaný ku dňu vyhotovenia žaloby neuhradil žalobkyni žiadnu platbu.

Žalovanému bola žaloba spolu s prílohami doručená dňa 13.12.2016 a žalovaný sa k nej vyjadril v podaní, doručenom súdu dňa 21.12.2016. Vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobca sa viackrát pokúšal o exekúciu uvedenej sumy, ktorá by mala byť predmetom tohto konania, súd však naposledy uznesením sp. zn. 5Er/567/2008-32 zo dňa 15.08.2012 exekúciu zastavil. Ďalej uviedol, že z trestného rozkazu, ktorý je prílohou žaloby vyplýva, že spôsobil škodu žalobcovi a v závere tohto rozkazu je uvedené, že súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodenú spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. s jej nárokom na náhradu škody voči obvinenému na občianske súdne konanie. Žalobca vo svojej žalobe tvrdí, že od neho požaduje úhradu 1 672,98 eur s príslušenstvom na základe uzatvorenej zmluvy o úvere zo dňa 28.11.2007. Tento jeho nárok považuje za premlčaný podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko táto zmluva je typickou zmluvou spotrebiteľskou aj podľa právnych aktov Európskej únie, ktorými je Slovenská republika viazaná. Premlčacia doba je trojročná, tak ako je uvedené v § 101 Občianskeho zákonníka: „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz“.

Vyjadrenie žalovaného uvedené v predchádzajúcom odseku súd doručil žalobkyni k rukám jej zástupkyne, a to spolu s uznesením podľa § 167 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako "CSP"). Žalobkyňa sa k nemu nevyjadrila.

5. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 28.03.2017, ktoré vykonal v neprítomnosti žalobkyne a jej zástupkyne, keď predvolanie bolo zástupkyňi žalobkyne doručené dňa 13.03.2017 a súdu nebola doručená jej žiadosť o odročenie pojednávania. Žalobkyňa svoju neúčast' ospravedlnila a žiadala pojednávať v jej neprítomnosti.

6. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinami priloženými k žalobe, keď iné dôkazy navrhnuté neboli.

7. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil, že žalovaný nárok má svoj základ v zmluve o úvere a teda škoda vznikla v súvislosti so spotrebiteľským vzťahom. Danú úverovú zmluvu súd posúdil ako spotrebiteľskú aplikujúc ust. § 23a zákona SNR č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného do 01.07.2007, ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2007.

8. Vzhľadom na toto posúdenie, súd pri danej veci postupoval podľa ust. § 290 až § 299 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP a primerane podľa jeho ostatných ustanovení (§ 300 CSP). V konaní, s ohľadom na nižšie uvedené skutočnosti, súd nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie o veci vykonať iné dôkazy, ktoré žalovaný ako spotrebiteľ nenavrhol (§ 295 CSP).

9. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobcom žalovaný nárok má predstavovať škodu spôsobenú žalovaným žalobkyni trestným činom, zo spáchania ktorého bol žalovaný uznaný vinným trestným rozkazom tunajšieho súdu z 30.07.2010 č. k. 9T/69/2010-51, právoplatným dňom 18.08.2010, konkrétne zo spáchania prečinu „úverový podvod“ podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Daného trestného činu sa žalovaný dopustil skutkom spáchaným tým, že dňa 28.11.2007 v Dolnom Kubíne uzavrel so žalobkyňou zmluvu o úvere č. 5760334, na základe ktorej prevzal finančnú hotovosť 40.000,- Sk (1.327,76 eur), ktorú sa zaviazal vrátiť zvýšenú o poplatok vo výške 10.400,- Sk (345,22 eur) formou dvanástich mesačných splátok v sume 6.500,- Sk (215,76 eur), počnúc dňom 10.01.2008, svoje záväzky si však neplnil, keďže už v čase poskytnutia úveru nemal dostatočný príjem na jeho splatenie a preto do žiadosti o úver uviedol nepravdivé údaje o výške svojho príjmu, čím žalobkyni spôsobil škodu vo výške 1.327,76 eur. Zároveň bola uvedeným trestným rozkazom žalobkyňa ako poškodená odkázaná so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie.

10. Súd s poukazom na § 193 CSP je viazaný daným trestným rozkazom, pokiaľ ním bolo rozhodnuté, že bol spáchaný vyššie uvedený trestný čin a že ho spáchal práve žalovaný.

11. Ak bola pritom žalobkyňa so svojím nárokom na náhradu škody uplatneným v trestnom konaní odkázaná na občianske súdne konanie, najneskôr právoplatným skončením trestného konania jej začala plynúť subjektívna a objektívna premlčacia doba, resp. pokračovalo jej ďalšie plynutie po tom ako

skončil dôvod majúci za následok zastavenie (spočívanie) jej plynutia, keď daným rozsudkom bolo právoplatne vyslovené, že žalobkyni vznikla v dôsledku trestného činu škoda a že túto škodu jej spôsobil práve žalovaný. S ohľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu, z ktorého vznikla škoda a s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení zákona č. 102/2014 Z. z., ktoré má charakter procesnej normy aplikovateľnej od jej účinnosti vo všetkých konaniach, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv, účinného od 01.05.2014, prislúcha súdu povinnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offio prihliadať aj na premlčanie žalovaného nároku uplatneného voči spotrebiteľovi.

12. V danom spore však žalovaný aj vzniesol námietku premlčania.

13. Súd za situácie keď námietka bola vznesená a keby aj nebola tak s ohľadom na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. skúmal, či nárok je alebo nie je premlčaný, pričom dospel k záveru, že tomu tak je.

14. V zmysle konštantnej judikatúry (napr. závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch č. k. 11Co/573/2014-118 zo dňa 26.01.2015, č. k. 10Co/474/2014-94 zo dňa 27.11.2014, č. k. 5Co/627/2014-140 zo dňa 18.11.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, rozhodnutie NS SR z 25.01.2011 sp. zn. 5 MCdo 20/2009...) je na daný typ nárok potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď s účinnosťou od 01.04.2015 toto pravidlo zakotvuje aj ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

15. Z ustanovenia § 106 ods. 1 a 2 OZ vyplýva, že nárok na náhradu škody sa premlčuje v kombinovanej dvojročnej subjektívnej a trojročnej, resp. v prípade škody spôsobenej úmyselne v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. Subjektívna premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, pritom môže plynúť len v rámci plynutia objektívnej premlčacej doby a jej márnym uplynutím dochádza k premlčaniu nároku na náhradu škody.

16. Keďže žalobkyňa podala žalobu až dňa 24.08.2016, hoci najneskôr žalobkyni začala plynúť subjektívna premlčacia lehota dňom 19.08.2010, je žalobkyňou uplatnený nárok v celom rozsahu premlčaný, keďže subjektívna premlčacia lehota jej uplynula najneskôr 19.08.2012. Preto súd žalobu pre premlčanie uplatneného nároku zamietol. K záveru o premlčaní žalovaného nároku by súd dospel aj v prípade, že by si žalobca svoj nárok uplatňoval titulom plnenia zo zmluvy o úvere. Ako uvádza žalobkyňa v žalobe, úver sa stal splatným 15.02.2008, čiže od jeho splatnosti do podania žaloby uplynulo viac ako 8 rokov, teda žaloba nebola podaná v rámci všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ.

17. S ohľadom na plný úspech žalovaného v spore, ktorý na pojednávaní 28.03.2017 výslovne prehlásil, že si žiadne trovy neuplatňuje, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s poukazom na § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal, keď ani z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s týmto konaním mali vzniknúť nejaké konkrétne trovy.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).